

De meisjes van de bediening

Ik heb iets met meisjes van de bediening. Met niemand flirt ik zo graag als met de caissière, de serveerster of de baliemedewerkster. Dat is wel zo veilig, die zijn namelijk verplicht om aardig te doen. Mijn flirten beantwoorden ze altijd met een lach, en dat is goed voor mijn zelfvertrouwen. Sec bekeken heb ik een boost van mijn ego niet echt nodig, maar elke streling die ik kan vangen, wil ik ook vangen. Niets is lekkerder dan een bevestiging van wat je weet. Het is bijna een Godsbewijs, wat niet eens zo'n vreemde associatie is, ik raak nu eenmaal aan het goddelijke. Met mijn fysiek en charme is het ontlokken van een glimlach dan ook een simpel te bereiken doel. In mijn dagelijkse naaktpose voor de spiegel geniet ik van het bestuderen van mijn afgetrainde bovenlichaam, mijn slanke benen en mijn lid dat zowel in erectie als slap bewonderenswaardig is. Op een mooie zeventien (of vier) centimeter zonder noemenswaardige afbuigingen zou iedereen trots zijn. En ik dus ook, hij staat (of hangt) er altijd goed bij.

Ook mijn gezicht en uitstraling zijn bovengemiddeld bijzonder. Blond is in mijn geval geen teken van domheid gezien de scherpe en heldere blik in mijn ogen. Mijn perfect gekapte haar getuigt van smaak en gedistingeerdheid, charme en bewustzijn. Mijn gezicht, met de adellijk scherpe jukbeenderen, de krachtige onderkaak en natuurlijk vriendelijke mond, is een toonbeeld van esthetiek. Misschien dat mijn neus wat glooiender had gekund, maar echte schoonheid ligt toch in het imperfecte. Het is juist dat ene afwijkende dat de spanning legt in een gezicht of lichaam, en bij mij is dat mijn neus. Daar hoeft ik me niet voor te schamen. Het straalt individualisme uit, en aangezien het me daaraan niet ontbreekt, is het goed dat mijn neus dat zichtbaar maakt. Ik houd van de balans tussen uiterlijk en innerlijk, van de eerlijkheid die er kan heersen tussen gelaat en karakter.

Maar natuurlijk zijn er -buiten de eenvoudig uit te lokken glimlach- meer elementen die me aanspreken in de dienstige dames. Neem nu het uniform. Zonder de mogelijkheid zich uit te drukken in hun kledij blijft er voor de meisjes weinig over zich te onderscheiden. Iedereen kan zich een aantrekkelijk uiterlijk aanmeten door het juiste gebruik van kleding en accessoires, pas in uniformiteit komen ware schoonheid én imperfecties naar boven. Dan zijn de details belangrijk, de vorm van oog, mond, oor en kaak. De blik, de spieren die het gezicht laten lachen, de lijnen van nek en hals, de lengte van benen, dikte van billen en de stevigheid van borsten. Inderdaad, dat laatste element is sinds de push-up, de push-in en de push-down, moeilijk in te schatten, maar ik houd wel van de ruimte voor interpretatie die deze beha's openlaten. Het blijft een gok, is het wel zo rond en bol of zo plat en vlak als het lijkt? De spanning van suggestie is een mooi ding. Daarom flirt ik ook nooit met schaars geklede dames. Een naveltruitje wil ik in bijzondere omstandigheden nog wel eens over het hoofd zien, maar topless dames halen voor mij iedere sensatie van het flirten weg.

(ik sta overigens bekend om mijn vermogen tijdens gesprekken op het strand of in de sauna mijn aandacht en ogen volledig op de gezichten van mijn gesprekspartners te kunnen richten, zonder maar eenmaal mijn blik naar borst-, bil- of beenhoogte te laten afglijden. Maar eerlijk gezegd streven deze gesprekken niet hetzelfde doel na als een flirt. Waar de flirt kort en puur is, zijn die gesprekken vaak oppervlakkig en onecht. Het is desinteresse verpakt in gesimuleerde semi-intellectuele betrokkenheid.)

Het spel van oogcontact en gedoseerde lachjes kan leiden tot momenten van euforie, bij beide partijen. Ik ben open en warm genoeg om ook mindere schoonheden op een flirt te trakteren. Egocentrische zelfverheerlijking is niet echt mijn ding, ik deel graag de magnifieke ervaring van een geslaagde flirt, dus ook dames die uitgesproken lelijk zijn laat ik regelmatig genieten van mijn prikkelende oogopslag en adembenemende lach. Zo krijgen ook zij het gevoel te bestaan, en wie weet is dat kortstondige moment van gelukzaligheid wel voldoende om net die positieve impuls te krijgen die ze nodig hebben om een verlicht pad te kunnen bewandelen.

De combinatie van deze factoren, die tot zover visueel zijn, maken het meisje van de bediening tot mijn Afrodite. Maar dit is niet het uiteindelijke doel, het is niet zo zeer het lichaam dat me aantrekt in het flirten. Ik ben er volledig van bewust dat niet iedereen gezegend is met mijn perfecte fysiek en uitstraling, daarom is het visuele aspect voor mij van ondergeschikt belang. De echte reden van mijn zwakte voor bedienend personeel is het feit dat op dat ene moment wanneer ik voor de kassa sta, ik mijn drankje bestel, of ik informatie vraag, het meisje zich volledig tot mij richt. Ik heb haar onverdeelde aandacht en dat proef ik. In ruil daarvoor krijgt zij mijn onverdeelde aandacht, zonder afleidingen of onoprechtheid, een eerlijk moment tussen twee mensen, al gaan handeling en gesprek dan niet verder dan het betalen voor een product. In deze minuscule tijdsspanne delen twee mensen echtheid, zonder valse voorwendselen, en het idee dat ik zoiets met een ander kan delen, leidt tot kippenvel op mijn goddelijke lichaam en een zwelling van mijn lid. Het is de puurheid van het bestaan in zijn simpelste vorm. Compacte waarheid en Tederheid in haar eenvoud, dat 'moment extraordinaire' wanneer twee belevingswerelden even samensmelten en gezamenlijk naar hetzelfde doel streven. In de flirt, in de twee kruisende blikken die elkaar vangen in een seconde waar alles even stilstaat, waar de werkelijkheid gevangen is in het bestaan van een eenvoudige doel, ligt een onontkoombare waarheid verborgen: samen tot een oplossing komen. De wereld zou alleen moeten bestaan uit meisjes van de bediening.